

Min kjærleik til deg

Norsk
Tom André Tveit

Min kjærleik til deg

Tom André Tveit

Min kjærleik til deg

1. utgave
Norsk

Tom André Tveit

© Tom André Tveit (Tom André Tveit), Askvoll, 2020.

Tittel: Min kjærleik til deg
Forfattere: Tom André Tveit
Redaktør: Tom André Tveit
Forlag: Tom André Tveit
Sted: Askvoll
Utgitt: 2020
Språk: Norsk
Utgave: 1. utgave
Filformat: .pdf
Størrelse: 210 mm · 297 mm (A4)
Sider: 24
ISBN: 978-82-692143-2-9

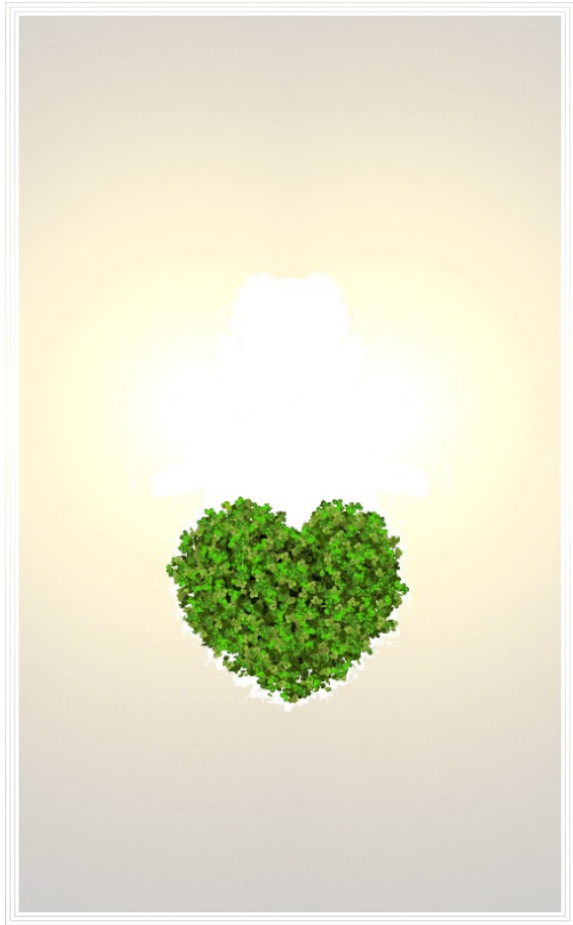
Kontaktopplysninger:
Tom André Tveit (Verda)
Postboks 3440 Ytre
Sandviken
5815 Bergen
post@itat.no

Innspill:

Dersom det blir funnet noen feil, enten skrivefeil eller andre feil, eller noe som kan videreutvikle eller på annen måte forbedre lærebøkene, kan innspill sendes til følgende epostadresse: post@itat.no

Det må ikke kopieres fra denne boken i strid med åndsverksloven eller i strid med avtaler gjort med KOPINOR, interesseorgan for rettshaverer til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan føre til erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengsel.

Min kjærleik til deg

Kanskje var
For mye sagt
da han forlot meg
der var jo en tomhet
stillhet uten navn
savnets såkorn
kanskje gjevt

noe kom
verdt allting
et anstrøk av musikk
i evighetens midte
en samklang

sporet til det store
det veldende over
tror jeg
er den
uten inngrep

hvor mange
stikk skal vi tåle
hardner til
lukkes
nei jeg vil
bli myk

hvordan
kanskje
gjøre det
min lette angst frykter

for jo
det er jo slik
når kabalen vandrer
dempes angsten
og sommerfuglen
i skjul betvinges

gi opp
aldri
jeg skal se
lære
årvåkent
men hvor

jeg tror
beregning skal knebles
erfaring løftes
men dog
i ensomheten
til neste utsikt

-musikk
din entusiasme
dine pupiller
din letthet
løpende lipper
en sol
-musikk

urokkelig
vil jeg
være
det er kunsten
for ellers
ingen fremtid
jeg har

takk for
din tid
så langt
verdifulle
spennende

Fredsom føn

nakne sjel
blank av tvett
trygg skal være
eros' hale

innrammet inderlighet
sensuell soma
absolutt associé
eolisk elsass
viljens vandring
godlyndt gys
irisisk immanens
layalisk lidenskap
ærlighetens ægidé
sanningens solenn'
beediget beskytter
rigorøs rytmisk rytter
daglig drømmeri
majestetisk maleri
fivreldig frieri
vunnen valerie

kretis tvil
forevig knust
din *er* kjærligheten,
lev nå
vær deg
gjør ditt,
og forut venter
en fri
utforsket verden

tvil og håp -
denne uregjerlige tvil,
akk! denne uregjerlige tvil!
men jeg kan ikke klage,
det er en herlig tvil,
det er en tvil som får hjertet til å brenne,
mitt hjertets lyst etter våre tidløse stunder!
hvor menneskelig kan jeg bli?
det er visst ingen grenser for min usselldom,
ingen kontroll på livets drøm,
på livets snake,
på livets håp!
mitt livs levende liv!
hvor langt kan jeg gå?
den fabelaktige reisen,
langs denne skjebnens landevei,
hvor kjærligheten nakne blomstrer,
og musikkens minner bestyrkende gir,
en trygghet for min sjels - dype - sult.

Kjærleikens vandring

Den ubeskrivelege kjensla
som har lenge vore gøymd,
kveikjast til liv,
når du svevar i vår løynd.

Saman på ein attgrodd,
ujamn og steinut sti,
viser for ei tid, spor i molda,
kor vegen vidare skal bli.

I ei hugheil gledesglømska
kan ein av oss mista den andre,
då får me berre stanna,
til me finn att, tilbakast til kvarandre.

For ingen av oss har vore,
Eller, heilt veit kor me skal
det siste stykkje er ukjend,
men eg veit, nokó, i alle fall;

Når eg lyfter augo opp,
mot knausen langt der nord,
som før var dekt av tåke -
skin sola sine strålar ned mot jord.

Inkje ord ei skildring monar.

Inkje ord ei skildring monar,
frelsa åt den himmelske flaum.
Attersyn kome audmjukt vonar,
då røynda di veva i min draum.

Kvifor vakraste tid meg hende?
Alvródul strøymde mot mi natt!
Er vel nokon gjæv slik vende?
I tusund strålar! Tvillaust betatt!

Nei, inkje ord ei skildring monar...

Himmel på jord

”All the World’s a stage” – William Shakespeare
”Lovers’ soft talk – it’s smoke!” - Carmen
”Dikt avlar roser” – Anders Hovden

Rosutt orsak gledesglømska. Eira kvapen frygda køylar, fyrr lyvja: Galeas' gipa mot blanc. Odyssea eldbjörgdagen, med audna "Inkje ord ...", maala endelangs, har vore (noko) holstra. Sansa; attersyn kom! Furen gruna eg, di løyna bæra Gluggasol, og avdukad ei fela so ven. Eismall'e bjaa Icarus. Aldulands aldaar ventar tolmodsam bergande skotte, til ne varsild. Andøra Dionysis' Allé, ei skeika inga vindbyl toler. Velde/Løysee Parnass; solmoe' feletak, Raaddrjuge ord – duns i glossa. Kan eit dikt avla Vaarhæsan, undrar eg i hug – noda er nær. Brua; song. ord. musikk. Nei, ideelt og æve – Kjærlegheit! Raud og kvit, Respekt og Tystnad. Tudors bløma, med guldhår i? Er Apollo i Rosestri? Pla styra heim, hårdhendt velde er eikja på sand. Disshelder Henry på Hardang, eit klårt ljós. Unne hjarta Lancaster dyrn, nemme York, med spira i. Ærbødige tårer skjult for Marimess, rejug for Dus dvergsmie; gljaa fannatangje svøva nyvor svin i krypt – kjellingetand marilykli. Ein brigda tviburar Dag, og sola ... Duld logna vatn, annin, stilna vind frå Jerusalem. Umkvirva skjebnevals, adel tvifald akrostikon bukett - eintøkje samhøve.

Orda "forsvinn" hamleg, god bu. Sjanti li fy' sineky'. Fjortan liner jup vørtnad fyrr leietona stend, i lidenskap fyrr Messias.

Kanskje møtes vi neste uke.
Kanskje møtes vi til Jul.
Kanskje neste Vår.

Og kanskje...
I fullkommen skjebnevals ...

I tystnad kviskrar,
ei meiningslaus strofa;
"Eg tenkjer, so eg e'."
Men Alle, kan kjósa:
Der starten,
skaut farten,
og so God, at me kan le;
"Eg e', fordi eg e'."
Og dei som finn,
einaste kjærleiken sin;
vil nok seia, eller teia,
alt etter kva dei kan greia,
og pleia, i gråt og glede,
verdast vakraste kvede:
"Eg e', fordi *du* e'.
Ja, me e', fordi *me* e'."

Tystnad.

